

اسلام ۾ عورت جو رتبو

هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سُنن پريو بيان

(اسلامي پيڻرن جي لاءِ)

20-July-2017

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ

أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اسلام ۾ عورت جو رتبو

وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَيِّبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَجَى اللَّهِ

دُرود شريف جي فضيلت

رحمت عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمانِ دلنشين آهي: جنهن مون تي هڪ ڀيرو درود پاڪ پڙهيو اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان تي ڏهه رحمتون نازل فرمائيندو آهي ۽ جنهن مون تي ڏهه ڀيرا درود پاڪ پڙهيو اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان تي سو رحمتون نازل فرمائيندو آهي ۽ جنهن مون تي سو ڀيرا درود پاڪ پڙهيو اللهُ عَزَّوَجَلَّ انهيءَ جي ٻنهي اکين جي وچ ۾ لڪي چڙيندو آهي ته هي نفاق ۽ جهنم جي باهه کان آزاد آهي ۽ انهيءَ کي قيامت جي ڏينهن شهيدن سان گڏ رکندو. (مُعْجَم أَوْسَط ج ۵ ص ۲۵۲ حديث ۲۷۳۵)

ان پر درود جن کي گس بے گساں ڪهن ۽ ان پر سلام جن کي خبر بے خبر ڪهن

مختصر وضاحت: اسان جي پياري آقا، مڪي مدني مصطفى عليه الصلوة والسلام تي بيحد دُرود و سلام هجن جيڪي بي سهارن جو سهارو آهن ۽ انهن کي هر بي خبر جي به خبر آهي.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

پياريون پياريون اسلامي پيڻرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿيون. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

”يَتَىُّ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

ٻه مدني ڪُل: (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجهه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ
بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس
❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁ ڌڪو وغيره
لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁ صَلَّى اللهُ عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

أُذْكَرُ اللهُ، تُوْبُوا إِلَيَّ اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل
جوئي جي لاءِ پست آواز سان جواب ڏيندس ❁ اجتماع کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي
سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس- جيڪو ڪجهه ٻڌندس ان کي ٻڌي
ڪري سمجهي ڪري ان تي عمل ڪرڻ کان پوءِ ٻين تائين پهچائي ڪري
نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪندس، دوران بيان موبائل
جي غير ضروري استعمال کان بچندس، نه بيان ريڪارڊ ڪندس نه ئي ڪنهن
قسم جو آواز (چو ته ان جي اجازت ناهي)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڙيون! اسلام صرف ڪجهه عقيدن ۽ فرضن جي ادائينگي جو نالو ناهي بلڪ اسلام ته انسان کي زندگي گذارڻ جا سنهري اصول سکاري ٿو ۽ انهن کي اونداهين ۽ تاريخين مان ڪڍي علم جي روشني سان چمڪائي ٿو آهي، انساني زندگي جو ڪو حصو اهڙو ناهي جو جنهن بابت اسلام رهنمائي نه ڪندو هجي، اسلام جتي هڪ ٻئي جا حق (Rights) بيان ڪيا آهن، اتي اسلام کان پهريان معاشري جي ظلم و ستم جي چڪي ۾ ڊپيل عورت کي ظلم و ستم جي دلدار مان ڪڍي ان کي اهي تمام جائز حق ڏياريا جنهن کان اها محروم ڪئي ويندي هئي، مطلب ته اسلام عورتن کي عزت جو تاج پارائي انهن کي معاشري (Society) ۾ اهو حقيقي مقام ڏنو، جنهن جو تصور به اسلام کان پهريان يعني زمانه جاهليت ۾ عورت جي وهم وگمان ۾ نه هو.

فاروق اعظم دريا کي جاري ڪري ڇڏيو

شيخ طريقت، اميراهلسنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ پنهنجي رسالي ”ڪراماتِ فاروق اعظم“ ۾ هڪ حڪايت نقل فرمائن ٿا: جڏهن مصر فتح ٿيو ته هڪ ڏينهن مصر وارن حضرت سيڏنا عمرو بن عاص رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي عرض ڪيو: اي امير! اسان جي درياءَ نيٺ جي هڪ رسم آهي جيستائين ان رسم کي ادا نه ڪيو وڃي درياءَ وهندو ناهي. انهن پڇا ڪئي: ڪهڙي رسم؟ چيائون: اسان هڪ ڪناري چوڪريءَ کي ان جي والدين کان وٺي سهڻو لباس ۽ قيمتي زيورن (Jewellery) سان سينگاري درياءَ نيٺ ۾ داخل ڪندا آهيون. حضرت سيڏنا عمرو

بن عاص رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمايو: اسلام ۾ هرگز ائين نٿو ٿي سگهي چو ته اسلام ته پراڻي بُرين رسمن کي ختم ڪندو آهي. پوءِ اها رسم پوري نه ڪئي وئي ته درياءَ جي وهڪري ۾ گهٽتائي اچڻ لڳي ايستائين جو ماڻهن اتان کان لڏ پلاڻ جو ارادو ڪيو. اهو ڏسي حضرت سيِّدنا عمرو بن عاص رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ اميرُ الْمُؤْمِنِينَ، خليفهٔ ثاني، حضرت سيِّدنا عمر بن خطاب رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي خدمت ۾ سڄو احوال لکي موڪليو. پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جواب ۾ لکيو: توهان نيڪ ڪيو بيشڪ اسلام اهڙين رسمن کي ختم ڪري ٿو. منهنجي هن خط (Letter) ۾ هڪ چئي آهي ان کي درياءَ نيٺ ۾ وجهجو. حضرت سيِّدنا عمرو بن عاص رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ وٽ جڏهن اميرُ الْمُؤْمِنِينَ جو خط پهتو ۽ انهن اها چئي هن خط مان ڪڍي ته ان ۾ لکيل هو: ”(اي درياءَ نيٺ!) جيڪڏهن تون پنهنجو پاڻ جاري آهين ته جاري نه ٿي ۽ جيڪڏهن تو کي الله تعاليٰ جاري فرمايو آهي ته مان واحد ۽ قهار ربِّ عَزَّوَجَلَّ کي عرض ڪيان ٿو تو کي جاري فرمائي. حضرت سيِّدنا عمرو بن عاص رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ اها چئي درياءَ نيٺ ۾ وڌي ته هڪ رات ۾ سورهن گز پاڻي وڌي ويو ۽ اها رسم مصر مان بالڪل ختم ٿي وئي.

(ڪرمات فاروق اعظم، ص ۱۵، العظمه لامام اصبهاني، ص ۳۱۸، رقم ۹۲۰، ملخصاً)

چاهين تو اشارو ۾ ڪيو، ڪا به ڀيٽ ڏيڻ نه چاهين
 ڪا به ڀيٽ ڏيڻ نه چاهين، ڪا به ڀيٽ ڏيڻ نه چاهين

پياريون پياريون اسلامي پيڻون! بيان ڪيل حڪايت مان معلوم ٿيو ته اميرُ الْمُؤْمِنِينَ، حضرت سيِّدنا عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي حڪمراني دريائن جي پاڻي تي به جاري هئي ۽ درياءَ جو وهڪرو به پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي نافرمانِي نه ڪندو هو. اهو به معلوم ٿيو ته وجودِ ڪائنات ۾ اسلامي تعليمات

جو نور ڦهلاجڻ کان پهريان ڪيئي عجيب و غريب غير شرعي رسمن ۽ بُرائين ۾ مُعاشرو وڪوڙيل هو، مثال طور جڏهن درياءَ نيٺ سُڪڻ لڳندو هو ته مصر وارن انهن جو هي دل خراش حل ڪڍيو ته اهي هر سال هڪ بي گناه نوجوان چوڪريءَ کي زيورات سان سينگاري ان کي درياءَ جو نذرانو ڪندا هئا يعني دريا ۾ وجهندا آهن ۽ اهو باطل خيال قائم ڪندا آهن ته درياءَ نيٺ کي جاري رکڻ جي لاءِ اهو گهڻو ضروري آهي نه ته اهو سُڪي ويندو، پر قربان وڃجي! نگاهه نُبوت سان فيض يافته، بارگاه رسالت جا تعليم و تربيت يافته اميرالمؤمنين حضرت سيّدنا عمر بن خطاب رضي الله تعالى عنه تي جو جڏهن پاڻ کي انهن جي هن جاهلانہ رسم جو علم ٿيو ته عورتن جي حقن جي علمبردار ۽ اسلام جي شيدائي جي ايماني غيرت کي جوش آيو ۽ پاڻ پنهنجن اختيارن (Authority) جو استعمال ڪندي مصر وارن جي اسلام مخالف هن شرمناڪ رسم جو سختي سان نوٽس ورتو ۽ ان کي فوري بند ڪرائي ڇڏيو، عورتن جو وقار بلند ڪيو ۽ انهن کي انهن جو حقيقي مقام ڏيارڻ ۾ اهو شاندار ڪردار ادا ڪيو جو خود انسانيت کي به اوهان رضي الله تعالى عنه تي فخر رهندو.

بهرحال هي ته اهو دور هو جو جڏهن اسلام جلوه گر ٿي چڪو هو، جيڪڏهن اسان اسلام کان پهريان يعني زمانه جاهليت ۾ عورتن جي حيثيت (Status) جو جائزو وٺون ته اسان تي اها حقيقت ظاهر ٿي ويندي ته انهن تي ٿيندڙ ظلم پنهنجي انتها کي پهتل هئا. اسلام کان اڳ ۾ عورت کي ڪهڙي ڪهڙي دل سوز مصيبتن کي منهن ڏيڻو پوندو هو، اچو هن باري ۾ ٻڌون ٿا،

عورت اسلام کان اڳ ۾

اسلام کان پهريان عورتن جو حال گهڻو خراب هو، دنيا ۾ عورتن جي

ڪا عزت ۽ اهميت ئي نه هئي، مردن جي نظر ۾ ان کان وڌيڪ عورتن جي ڪا حيثيت ئي نه هئي ته اهي مردن جي نفساني خواهش پوري ڪرڻ جو هڪ ”رانديڪو“ هيون، عورتون ڏينهن رات مردن جي مختلف قسم جون خدمت ڪنديون هيون ايستائين جو محنت مزدوري ڪري جيڪو ڪجهه ڪمائينديون هيون، اهو به مردن کي ڏئي ڇڏينديون هيون پر ظالم مرد پوءِ به انهن عورتن جو قدر نه ڪندا هئا بلڪ جانورن وانگر انهن کي مار ڪٽ ڪندا هئا، ٿوري ٿوري ڳالهه تي عورتن جا ڪن ڪن وغيره عضوا ڪٽيندا هئا ۽ ڪڏهن ته قتل به ڪري ڇڏيندا هئا.

پيءُ جي مرڻ کان پوءِ انهن جا پٽ جهڙي طرح پيءُ جي جائيداد ۽ سامان جا مالڪ ٿي ويندا هئا، اهڙي طرح پنهنجي پيءُ جي زالن جا مالڪ پڻ بڻجي ويندا هئا ۽ انهن عورتن کي زبردستي ٻانهيون ٺاهي رکندا هئا. عورتن کي انهن جي ماءُ پيءُ، پيڻ پيءُ يا مڙس جي وراثت مان ڪو حصو نه ملندو هو نه عورتون ڪنهن شيءِ جون مالڪ هونديون هيون. عرب جي بعض قبيلن ۾ اهو ظالماڻو دستور هو ته بيوه ٿيڻ کان بعد عورتن کي گهر مان ٻاهر ڪڍي هڪ ننڍڙي تنگ ۽ تاريخ جهونپڙي ۾ هڪ سال تائين قيد ۾ رکيو ويندو هو، اهي جهونپڙي مان ٻاهر نه نڪري سگهنديون هيون، نه غسل ڪنديون هيون نه ڪپڙا بدلائي سگهنديون هيون، کائڻ پيئڻ ۽ پنهنجون تمام ضرورتون انهيءَ جهونپڙي ۾ پوري ڪنديون هيون. ڪيئي عورتون ته ٻوسائجي مري وينديون هيون ۽ جيڪي زندهه بچي وينديون هيون ته هڪ سال کان پوءِ انهن جي دامن ۾ اُٺ جا قهولڙا وڌا ويندا هئا ۽ انهن کي مجبور (Force) ڪيو ويندو هو ته اهي ڪنهن جانور جي بدن سان پنهنجي بدن کي مهتن پوءِ سڄي شهر جو انهيءَ

گندي لباس ۾ چڪر لڳائڻ ۽ هيڏانهن هوڏانهن اُٺ جا ڦهولڙا اڇلائينديون هلنديون رهن. اهو هن ڳالهه جو اعلان هوندو هو ته انهن عورتن جي عدت ختم ٿي وئي آهي. اهڙي طرح ٻيون خراب رسمون به هيون جيڪي غريب عورتن جي لاءِ مصيبتن ۽ بلائن جو سبب هيون ۽ ويچاري مصيبت جون ماريل عورتون ٻوساڻجي پنهنجي زندگي جا ڏينهن گذارينديون هيون. سالن تائين اهي ظلم ۽ ستم جون ماريل ڏکيل عورتون پنهنجي بيڪسي ۽ لاچارِي تي آه زاري ۽ لڙڪ وهائينديون رهيون پر دنيا ۾ ڪو به انهن عورتن جي زخمن تي مرهم رکڻ وارو ۽ انهن جا لڙڪ اگهڻ وارو پري پري تائين نظر نه ايندو هو نه دنيا ۾ ڪو به انهن جي ڏک درد جي فرياد ٻڌڻ وارو هو نه ڪنهن جي دل ۾ هنن عورتن جي لاءِ رحم و ڪرم جو ڪو جذبو هو.

عورت اسلام کان بعد

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون ! اسلام کان پهريان عورتن تي ٿيندڙ ظلم ۽ ستم کي روڪڻ جي لاءِ الله عَزَّوَجَلَّ نبي رحمت، شفيع اُمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي اسلامي احڪامات ڏئي موڪليو. رحمت عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي آمد سان سڄي دنيا ۾ نرالو انقلاب برپا ٿيو ۽ لاچار عورتن جا به ڏک درد ڏور ٿي ويا. جڏهن اسان جا آقا، ڏکائين جا ملجاء و ماوي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي طرفان ”دين اسلام“ ڪڍي تشريف فرما ٿيا ته سڄي دنيا جي ستايل عورتن جي قسمت جو ستارو چمڪي پيو. اسلام جي بدولت ظالم مردن جي ظلم ۽ ستم سان ڏٽريل ۽ مظلوم عورتن جو درجو ايتري قدر بلند ۽ بالا ٿيو جو عبادات ۽ معاملات بلڪ زندگي (Life) ۽ موت جي هر مرحلي ۽ هر موڙ تي عورتن کي عزت ڀريو مرتبو حاصل ٿيو، مردن وانگر عورتن جا به حق مقرر ٿيا، انهن جي

حقن جي حفاظت جي لاءِ احڪامِ خداوندي نازل ٿيا. عورتن کي مالڪانه حق حاصل ٿيا، عورتون پنهنجي مهر جي رقم، پنهنجي واپار، پنهنجي جائيدادن جي مالڪ بڻايون ويون ۽ پنهنجي ماءُ پيءُ، پيٽ پيءُ اولاد ۽ مڙس جي وراثت جي وارث قرار ڏني وئي. مطلب اهي عورتون جيڪي مردن جي جوتين کان وڌيڪ ذليل و خوار ۽ انتهائي مجبور ۽ لاچار هيون، اهي مردن جي دلين جو سڪون ۽ انهن جي گهرن جي ملڪ بڻجي ويون جيئن قرآنِ ڪريم صاف صاف لفظن ۾ اعلان فرمائي ڇڏيو:

ترجمو ڪنز اليمان: جو توهان جي واسطي توهان جي ئي جنس مان جوڙا ٺاهيائين، جيئن انهن مان آرام پايو ۽ توهان جي درميان هڪ ٻئي ۾ رحمت ۽ محبت پيدا ڪيائين.

أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِيَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً (پ: ۲۱، روم: ۲۱)

هاڻي نه ڪو مرد عورتن کي مار ڪٽ ڪري سگهي ٿو نه انهن کي گهرن مان ڪڍي سگهي ٿو ۽ نه ڪو انهن جي مال اسباب يا جائيدادن کي ڪسي سگهي ٿو بلڪ هر مرد تي مذهبي طور تي عورتن جا حق ادا ڪرڻ لازم آهن. (جنتي زيور، ص ۳۹-۴۲ ملخصاً بتغير قليل)

پياريون پياريون اسلامي پينرون! اوهان ٻڌو ته اسلام ڪيترو پيارو مذهب آهي جو جنهن دنيا ۾ پهرين ڀيرو سسڪندڙ سڏڪندڙ هن مظلوم هستي جي لڙڪن کي پنهنجي دامن ڪرم ۾ جذب ڪيو، ان جي زخمن تي شفقت ۽ محبت جو مرهم رکيو، ان کي ظلم ۽ ستم کان بچائي معاشري جو عزت دار فرد بڻايو، الغرض اسلام عورت تي ٿيندڙ ظلمن جو باب (Gate) هميشه جي لاءِ بند ڪري ڇڏيو ۽ ان کي اهي تمام جائز حق ڏياريا جنهن جي

هوءَ حقدار هئي، بيشڪ عورتن تي اسلام جو هي اهو عظيمُ الشان احسان آهي جو قيامت تائين جنهن تي انسانيت کي به فخر رهندو.

ياد رکو! عورت پنهنجي زندگي ۾ مختلف مرحلن مان گذرندي آهي مثال طور ڪڏهن ڌيءَ جي رُوپ ۾، ته ڪڏهن پيٽ جي رُوپ ۾، ڪڏهن زال جي رُوپ ۾ ۽ ڪڏهن ماءُ جي رُوپ ۾ نظر ايندي آهي. عورت چاهي ڪنهن به رُوپ ۾ هجي، جڏهن به ان سان ڪا ناانصافي ٿي ته اسلام ان جي جذبات ۽ احساسات کي ذري برابر به صدمو نه پهچڻ ڏنو بلڪ ان کي ظلم ۽ جبر جي پينور مان ڪڍي هڪ نئين زندگي بخشي، خصوصاً اسلام کان پهريان ڏيئرن جي معاملي ۾ سالن کان جاري ظالماڻي ۽ وحشياڻي رسمن ۽ برائين جو باب بند ڪرڻ ۽ معاشري ۾ انهن کي هڪ منفرد مقام ڏيارڻ ۾ دين اسلام جو ڪردار ساراه جوڳو آهي. اچو! اسلام کان پهريان هنن مظلوم عورتن سان ٿيندڙ اذيت ناکه سلوڪ جي درد پري داستان ٻڌون ٿا ۽ عبرت جا مدني گل حاصل ڪيون ٿا.

اسلام کان پهريان ڌيءَ جي حيثيت

پياريون پياريون اسلامي پيڙهن! اسلام کان پهريان چوڪرين سان جانورن کان بدتر سلوڪ ٿيندو هو ڪٿي پيدا ٿيندي ئي انهن کي زمين ۾ جيئرو دفن ڪيو ويندو هو ڇو جو نياڻي جي پيدائش کي باعثِ شرمندگي سمجهيو ويندو هو، جڏهن ڪنهن شخص کي خبر پوندي هئي ته ان جي گهر ۾ نياڻي جي ولادت ٿي آهي ته اهو ڪيئي ڏينهن تائين ماڻهن جي سامهون نه ايندو هو ۽ سوچيندو رهندو هو ته اهو ان معاملي ۾ ڇا ڪري؟ ذلت برداشت ڪري نياڻي جي پرورش ڪري يا شرمندگي کان بچڻ لاءِ پنهنجي نياڻي کي

جيئرو زمين ۾ دفن ڪري ڇڏي. اسپياري 14 سورة النحل جي آيت نمبر 58 ۽ 59 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنز اليمان: ۽ جڏهن انهن مان ڪنهن کي ڏي ۽ ڄمڻ جي خوشخبري ڏني وڃي ته سارو ڏينهن ان جو منهن ڪارو رهي ٿو ڪاوڙ جي حالت ۾ ماڻهن کان لڪندو ڦرندو آهي ان بشارت جي برائي جي سبب، ڇا ان کي خواري سان پاڻ وٺ رکي يا ان کي مٽي ۾ پوري ڇڏي، خبردار نهايت ئي بچڙو فيصلو ڪن ٿا

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾

انهيءَ باوجود ان سنگدل معاشري ۾ ڪجهه اهڙا ماڻهو به موجود هئا جيڪي معصوم ڇوڪرين جي عاجزي تي رت روئندا هئا ۽ جيستائين ممڪن ٿيندو هو نيائين کي جيئرو دفن ٿيڻ کان بچائڻ جي ڪوشش ڪندا هئا. مثال طور امير المؤمنين حضرت سيدنا فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه جي سوٽ ۽ حضرت سيدنا سعيد بن زيد رضي الله تعالى عنه جي والد زيد بن عمرو بن نفيل کي جڏهن خبر پوندي هئي ته فلاڻيءَ جي گهر ڇوڪريءَ پيدا ٿي آهي ۽ اهو ان کي جيئرو دفن ڪرڻ چاهي ٿو ته جلد ئي ان وٽ ويندا هئا ۽ ان جي ڇوڪريءَ جي پرورش ۽ شادي وغيره جي خرچ (Expenses) جي ذميداري کڻندا هئا ۽ اهڙي طرح ان ننڍي ڇوڪريءَ کي قبر ۾ جيئرو دفن ڪرڻ کان پهريائين بچائيندا هئا.

حضرت سيدنا صَعْصَعَةَ بن ناجيه رضي الله تعالى عنه جو به اهوئي معمول هوندو هو. پاڻ عرض ڪيو: يا رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! مون جاهليت جي زماني ۾ 360 ڇوڪرين کي جيئرو قبر ۾ دفن ٿيڻ کان بچايو ۽ هر ڇوڪريءَ جي عيوض ڏهه مهينن جون ڍڪيون به ڏاڇيون ۽ هڪ اُٺ فديي طور انهن جي پيئرن کي ڏنو، ڇا مون کي ان عمل جو اجر ملندو؟ ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد

فرمايو: ان عمل جو توکي اجر ته ملي ويو، الله عَزَّوَجَلَّ توکي اسلام آڻڻ جي توفيق عطا فرمائي ۽ توکي ايمان جي نعمت سان سرفراز ڪيو. (معجم ڪبير، ۷/ ۸، حديث: ۷۴۱۲)

بتو اوهان ته اسلام کان اڳ ۾ هنن نازڪ گلن کي ڪيتري قدر دردناڪ انداز ۾ ڇيپايو ويو، انهن تي زمين تنگ ڪئي وئي، انهن کان جيئن جو حق ڪسيو ويو ۽ انهن جي سنگدل والد انهن گلن جهڙين نياڻين کي زماني جي ملامت جي ڊپ مان پنهنجي ئي هٿن سان هلاڪت جي واڍين ۾ ڌڪڻ ۾ ڪا ڪسر نه ڇڏي هئي، الغرض دور جاهليت ۾ نياڻيون خاندان جي عزت نه بلڪ نحوست جي علامت سمجهيون وينديون هيون. افسوس جو هن ترقي يافتہ دور ۾ به زمانه جاهليت جي ياد تازا ڪرڻ وارن جي ڪمي ناهي، اڄ به بعض نادان مسلمان اهڙا آهن جيڪي نياڻين سان محبت ڪرڻ ۽ انهن تي شفقت ۽ مهرباني جو هٿ رکڻ جي بدران ڏيئريءَ جي وجود کان نفرت ڪن ٿا، هن ويچار کي پيدائش کان پهريان ماءُ جي پيٽ ۾ ئي ماريو ويندو آهي جڏهن ته دنيا ۾ ايندڙ بعض ٻارڙين کي مائرن سميت موت جي ننڊ سُمهاريو ويندو آهي يا ان ٻارڙي کي ڪچري ڪونڊي ۾ اڇلايو ويندو آهي، جتي اها ننڍڙي ٻارڙي ڪئن بلين ۽ بازيءَ کانن جي خوراڪ بڻجي ويندي آهي يا وري انهن کي مختلف فلاحي ۽ سماجي ادارن جي حوالي ڪيو ويندو آهي. يقينن اهو سڀ علم دين کان ڏوري جو نتيجو آهي. جيڪڏهن اسان اسلامي تعليمات جو جائزو وٺون ته اسان کي خبر پوندي ته اسلام نياڻين سان ٿيندڙ بدسلوڪي ۽ ظلم و زيادتي کان منع فرمايو آهي ۽ رحمتِ عالم، سراپا جود و ڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ انهن جي پرورش ڪرڻ ۽ ان سان حُسنِ سلوڪ سان پيش اچڻ تي جنت ۾ داخلي جون بشارتون عطا فرمايون آهن. اچو! هن جي باري ۾ 4 فرمان

مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بِتُونِ تَا،

اسلام ۾ نياڻين جو مقام ۽ رتبو

1. ارشاد فرمايائون: جنهن شخص جي ڏيءَ هجي ته هو ان کي زنده دفن نه ڪري، ان کي ڏليل نه سمجهي ۽ پنهنجي پٽ کي ان تي ترجيح نه ڏئي ته الله عَزَّوَجَلَّ ان کي جنت ۾ داخل ڪندو. (ابوداؤد، ۴۳۵/۲، حديث ۵۱۴۶)
2. ارشاد فرمايائون: نياڻين کي بُرو نه چئو، مان به نياڻين وارو آهيان، بيشڪ نياڻيون ته گهڻي محبت ڪرڻ واريون، غمگسار ۽ تمام وڌيڪ مهربان هونديون آهن. (فردوس الاخبار، ۴۱۵/۲، حديث: ۷۵۵۶)
3. ارشاد فرمايائون: جيڪو شخص تن نياڻين يا پيئرن جي اهڙي طرح پرورش ڪري جو انهن کي ادب سيکاري ۽ انهن تي مهرباني وارو ورتاءُ ڪري ايتري تائين جو الله عَزَّوَجَلَّ انهن کي بي نياز ڪري ڇڏي (مثال طور انهن جو نڪاح ٿي وڃي) ته الله عَزَّوَجَلَّ ان جي لاءِ جنت واجب فرمائي ڇڏيندو آهي. هي ارشاد ٻڌي صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ عرض ڪرڻ لڳا: جيڪڏهن ڪو شخص ٻن چوڪرين جي پرورش ڪري ته .....؟ ارشاد فرمايائون: ان جي لاءِ به اهو ئي اجر ۽ ثواب آهي ايتري تائين جو جيڪڏهن ماڻهو هڪ جو ذڪر ڪن ها ته پاڻ سڳورا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان جي باري ۾ اهو ئي ارشاد فرمائين ها. (شرح السنه، ڪتاب البر والصله، باب ثواب ڪافل البيتيم، ۴۵۲/۶، الحديث: ۳۳۵۱)
4. ارشاد فرمايائون: جڏهن ڪنهن وٽ نياڻي جي ولادت ٿيندي آهي ته الله

عَزَّوَجَلَّ ان جي گهر ملائڪن کي موڪليندو آهي، جيڪي اچي چوندا آهن: اي گهر وارو! توهان تي سلامتي هجي. پوءِ ملائڪ پنهنجي پرن سان ان چوڪريءَ کي گهيري وندا آهن ۽ ان جي مٿي تي هٿ ڦيري چوندا آهن: هڪ ڪمزور چوڪريءَ ڪمزور عورت مان پيدا ٿي، جيڪو ان جي ڪفالت ڪندو قيامت تائين ان جي مدد ڪئي ويندي. (مجمع الزوائد، ڪتاب البر والصله، باب ماجاء في الاولاد، ۲۸۵/۸، حديث: ۱۳۴۸۴)

پياريون پياريون اسلامي پيرون! مڪي مدني سلطان، رحمتِ عالميان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نه صرف پنهنجي ارشادات سان نياڻي جي حقيقي مقام کي اڃاگر فرمايو آهي بلڪ پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي ڪردار سان به اسان کي اهو ئي سيکاريو آهي ته هڪ عقلمند پيءُ کي پنهنجي نياڻي سان ڪهڙي طرح جو سلوڪ ڪرڻ گهرجي. اچو! ترغيب لاءِ پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پنهنجي پياري ۽ دادلي شهزادي، شهزادي ڪونين سيده خاتونِ جنت فاطمة الزهراء رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا تي شفقت ۽ مهرباني جي هڪ ايمان افروز جهلڪ ملاحظو ڪريو ۽ پنهنجو ايمان تازو ڪريو ۽

حضرت سيدتنا بي بي فاطمه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جڏهن محبوبِ ربِّ العزّت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خدمتِ اقدس ۾ حاضر ٿينديون هيون ته پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اتي بيهي انهن ڏانهن متوجه ٿيندا هئا، پوءِ انهن جو هٿ پنهنجي هٿ مبارڪ ۾ وٺي انهن کي چُنندا هئا ۽ پوءِ انهن کي پنهنجي ويهڻ واري جاءِ تي ويهاريندا هئا. اهڙي طرح جڏهن پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حضرت بيبي فاطمة الزهراء رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا وٽ تشريف فرما ٿيندا هئا ته اهي پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن کي ڏسي اتي بيهنديون هيون. سندن هٿ مبارڪ پنهنجي هٿ ۾ وٺي ان کي چمنديون

هيو ۽ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي پنهنجي جاء تي ويهارينديون هيون. (ابوداؤد، ڪتاب
الادب، باب ماجاء في القيام، ۴/۴۵۴ حديث: ۵۲۱۷)

سَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

اسلام ۾ ماءُ جو رتبو

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! عورت ماءُ جي روپ ۾ اها عظيم
هستي آهي جو جنهن جو وجود باعثِ برڪت آهي، جيڪا گهر جي زينت آهي،
گهر جو سڪون جنهن جي دم سان قائم رهندو آهي، جنهن کي محبت سان
ڏسڻ سان مقبول حج جو ثواب ملندو آهي، جنهن جي خدمت رضاءُ الهي جو
سبب آهي ۽ جنهن جي بغير گهر اڇريل چمن لڳندو آهي، انهيءَ جي هنج مان
انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامُ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ۽ بزرگانِ دين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمُ
أَجْمَعِينَ جهڙي جليل القدر هستين جنم ورتو، ماءُ جي احسانن جي ڪا حد ناهي،
ماءُ تڪليفن تي صبر ڪندي آهي، ماءُ اولاد جي خواهشن خاطر پنهنجي
خواهشن کي قربان ڪندي آهي، ماءُ اولاد جي ولادت، ڪير پيئارڻ، ان جي
تربيت ۽ راتين جو جاڳڻ جون تڪليفون سهندي آهي. ماءُ بڪايل سمهي رهندي
آهي پر اولاد کي بڪايل سمهڻ ناهي ڏيندي، الغرض ماءُ پنهنجي اولاد جي سُڪ
لاءِ سڀ ڪجهه برداشت ڪندي آهي پر افسوس جو بدلي ۾ ان کي ڏک ۽
تڪليفون ئي ملنديون آهن، ماءُ جي حقن تي ڌاڙو هنيو ويو ۽ ان کي هر دور ۾
تخته مشق بڻايو ويندو رهيو، خاص ڪري پوڙهائپ ۾ ان سان جيڪو سلوڪ
ڪيو ويندو آهي ان جي تصور (Imagination) سان ئي بدن جا وار اڀا ٿي ويندا
آهن (الْأَمَانُ وَالْحَفِيفُ) تنهنڪري اسلام ان ڏک درد جي ماريل ماءُ جي ڏک جو
مداوا ڪرڻ جي لاءِ سڀ کان پهريان آوازِ حق بلند ڪيو ۽ دنيا کي ٻڌايو ته ماءُ
اها محترم هستي آهي جو جنهن جي حقن جي ادائينگي بي حد ضروري آهي،

رَبِّ عَزَّوَجَلَّ جِي رِضَا ماءَ جِي رِضَامَندي ۾ پوشيده آهي، انسان پلي ڪيتري ئي وڏي مقام ۽ منصب تي پهچي وڃي پر ماءَ جِي اطاعت ۽ فرمانبرداري سان بَرِي الدِّمَّةَ نٿو ٿي سگهي. اچو! ترغيب طور ماءَ جِي شان ۽ عظمت بابت هڪ حديثِ پاڪ ٻڌون ٿا.

حسن اخلاق جو وڌيڪ حقدار ڪير؟

هڪ شخص رحمتِ عالم، نُورِ مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي بارگاه ۾ حاضر ٿي عرض گذار ٿيو: يار رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! منهنجي حُسنِ اخلاق جو وڌيڪ حق دار ڪير آهي؟ ارشاد فرمائون: توهان جِي ماءَ. ان پيهر عرض ڪيو: ان کان پوءِ؟ ارشاد فرمائون: توهان جِي ماءَ. ٽي پيري عرض ڪيو: ان کان پوءِ ڪير؟ ته پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان پيري به اهو ئي ارشاد فرمائون: توهان جِي ماءَ. ان وري عرض ڪيو: ان کان پوءِ ڪير؟ ته پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمائون: تنهنجو پيءُ. (بخاري، ڪتاب الادب، باب من احق الناس بحسن الصحبة، حديث: ۵۹۷۱، ۴/ ۹۳)

زخمي آگر

حضرت سَيِّدُنَا بَايَزِيدِ بِسْطَامِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: سياري جي هڪ سخت رات منهنجي امان مون کان پاڻي گهريو، آبِ حُورِو (يعني گلاس) پري ڪڍي آيس پر امڙ ڪي نند اچي وئي، مون جڳائڻ مناسب نه سمجهيو پاڻي جو گلاس ڪڍي انهي انتظار ۾ ته سجاڳ ٿين ته پاڻي پيش ڪيان، بيهي بيهي گهڙي دير ٿي چڪي هئي ۽ گلاس جو ڪجهه پاڻي وهي منهنجي آگر تي برف بڻجي ويو هو، بهرحال جڏهن منهنجي امڙ سجاڳ ٿي ته مون پاڻي پيش ڪيو برف جي ڪري منهنجي ڳنڍيل آگر جيئن گلاس کان جدا ٿي ته ان جي ڪل به

جدا ٿي وئي ۽ ”رت“ وهڻ لڳو ماءُ هي ڏسي فرمايو: هي ڇا؟ مون سڄي حقيقت بيان ڪئي ته انهن هت ڪٿي دعا ڪئي: اي الله عَزَّوَجَلَّ! آءُ هن کان راضي آهيان تون به هن سان راضي رهجان. (سمندري گنبد، ص ۴)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

رسالو ”سامونڊي گنبد“ جو تعارف

سُبْحَانَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ! ٻٽو اوهان ته اسلام ۾ ماءُ جو شان و عظمت ۽ مقام و مرتبو ڪيتري قدر بلند ۽ بالا آهي جو ڪو لڪ ڪوشش ڪري پر پوءِ به ان عظيم هستي جو حق ادا نٿو ڪري سگهي، يقينن اهي اسلام جي احسانن مان نهايت عظيم الشان احسان ۽ مائرن جي لاءِ فخر جو سبب آهي.

قربان وڃو! شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دامت بركاتهم الغاليه تي جن مسلمانن جي سينن ۾ ماءُ جي اهميت (Importance) اڃاگر ڪرڻ جي لاءِ هڪ نهايت ئي پيارو رسالو ”سامونڊي گنبد“ جي نالي سان تحرير فرمايو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هن رسالي ۾ پاڻ ماءُ پيءُ خاص ڪري مائرن جي حقن، انهن جي اهميت، انهن جي فرمانبرداري ۽ نافرمانِي ڪرڻ وارن جا واقعا ۽ انهن جي باري ۾ آيتون ۽ حديثن کي گڏ ڪيو آهي، اڄ ئي هن رسالي کي مڪتبه المدينه جي بستي تان هديه طلب ڪريو، پاڻ به پڙهون ۽ وڌيڪ تعداد ۾ رسالا ورهائڻ جي ترڪيب فرمايو، دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن رسالي کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ

(Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

اسلام ۾ ڀيڻ جو مقام

پياريون پياريون اسلامي پيڻون! جهڙي طرح اسلام مائرن جا حق واضح ڪيا آهن، اهڙي طرح اسلام سڳي ڀيڻ جا حق به اڃاگر ڪيا آهن ۽ پنهنجي پيروڪارن کي پنهنجي سڳي ۽ رضاعي پيڻن سان به حُسن سُلُوك سان پيش اچڻ جو درس ڏنو آهي، چوٽه پيڻون ئي پائرن جا نخرا برداشت ڪنديون آهن، انهن جون فرمائشون پوريون ڪنديون آهن، ڏک سڪ جي وقت ۾ پائرن جو ساٿ ڏينديون آهن، والده جي انتقال کان پوءِ گهر جو سڄو ڪم ڪار پنهنجي ذمي وٺي والده جي ڪمي محسوس ٿيڻ ناهن ڏينديون، جڏهن ته زمانه جاهليت ۾ انهن سان انتهائي بُرو سُلُوك ڪيو ويندو هو، مثال طور اسلام کان پهريان سڳي پيڻن سان نڪاح جي معاشرتي بُرائي عام هئي. الله عَزَّ وَجَلَّ ان کي هميشه جي لاءِ ائين حرام فرمايو آهي: **(ترجمو ڪنز الايمان): حرام ٿيون توهان تي توهان جون مائرون ۽ ڌيئرون ۽ پيڻون**- (پاره 4، النساء: 23) عورتن جي سڀ کان وڏي خير خواهه الله عَزَّ وَجَلَّ جي محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پائرن کي پيڻن جي عزتن جو رکوالو بڻائيندي ائين ارشاد فرمايو: جنهن جون 3 نياڻيون يا 3 پيڻون يا 2 نياڻيون يا 2 پيڻون هجن ۽ هن ان سان حُسن سُلُوك ڪيو ۽ انهن جي باري ۾ الله عَزَّ وَجَلَّ کان ڊڄندو رهيو ته ان کي جنت ملندي. (ترمذي، 347/3، حديث: 1923) بلڪ ٻئي جڳهه تي چار ئي آڱريون گڏ ڪري اها دلنشين خوشخبري ٻڌائي ته اهڙو شخص جنت ۾ ائين مون سان گڏ هوندو. (مسند احمد، مسند-----، 313/4، حديث: 12594)

رحمتِ ڪونين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي عمل سان پنهنجي رضاعي (يعني

کير شريڪ) پيڻ حضرت شيما رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا سان ائين حُسنِ سُلوك فرمايو ته اوهان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي رضاعي پيڻ جي لاءِ قيام فرمايو. (سبل الهدى والرشاد، ۳۳۳/۵) پنهنجي مبارڪ چادر وچائي پوءِ ارشاد فرمائون: گهر! توهان کي عطا ڪيو ويندو، سفارش ڪريو! توهان جي سفارش قبول ڪئي ويندي. (دلائل النبوة، ۵/۲۰۰) هن مثالي ڪرم نوازي دوران پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مبارڪ اکين مان لڙڪ وهي رهيا هئا، پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اهو به ارشاد فرمائون: جيڪڏهن چاهيو ته عزت ۽ تڪريم سان اسان وٽ رهو، جڏهن هو واپس وڃڻ لڳيون ته حضور سراپا نور، فيض گنجور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ 3 غلام ۽ هڪ ٻانهي ۽، هڪ يا ٻه (2) اٺ به عطا ڪيا، جڏهن مقامِ جعرانه ۾ ٻيهر ان رضاعي پيڻ سان ملاقات ٿي ته بڪريون وغيره به عطا ڪيون. (سبل الهدى والرشاد، ۳۳۳/۵ ملتقطاً)

نبي رحمت، شفيع اُمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حضرت ميمونه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کي فرمائون: پنهنجي ٻانهي پنهنجي پيڻ کي ڏئي صلہ رحمي ڪريو ان ۾ توهان جي لاءِ پلائي آهي. (مؤطا امام مالڪ، ۴۴۹/۲، حديث: ۱۸۵۵)

حضرت سيدنا جابر بن عبد الله رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا پنهنجي 9 يا 7 پيڻن جي محض نگهداشت، انهن جي ڪنگهي چوٽي ۽ بهترين تربيت جي خاطر هڪ ٻيوه عورت سان نڪاح ڪيائون. (مسلم، ص ۵۹۳، ۵۹۴، حديث: ۳۴۴۱، ۳۴۳۸)

پياريون پياريون اسلامي پيڻون! ٻڌو اوهان ته حضور نبي ڪريم، رءوف رَحِيم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي رضاعي پيڻ سان ڪيتري قدر شفيق و مهربان هئا جو جهڙي طرح پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي ازواجِ مطهرات، صحابيات ۽ ٻين خادمان رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُنَّ سان حُسنِ سُلوك ۽ انهن جي دلجوئي

ڪندا هئا، اهڙي طرح پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي عطائن ۽ نوازشن جو سلسلو پنهنجي رضاعي پيڻ سان به قابلِ ديد هو جو جڏهن سندن رضاعي پيڻ حضرت شيما رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاه ۾ حاضر ٿينديون هيون ته پاڻ سڳورا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ انهن جي تشریف آوري تي خوشي مان بيهي رهندا هئا، ان جي دلجوئي ڪندا هئا ۽ انهن تي خوب نوازشون به ڪندا هئا. پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي هن پاڪيزه عمل ۾ اسان لاءِ نصيحت جا مدني گل موجود آهن چاڪاڻ ته اڄ اسان مان ڪيئي اسلامي پيڻ پيڻن وارا آهن، پر ڇا اسان پنهنجي پيڻن سان محبتن ڀريو سلوڪ ڪيون ٿا يا نه؟ ڇا اسان جون پيڻون به اسان کان راضي آهن يا نه؟ ڇا اسان انهن کي وراثت مان محروم ته ناهي ڪيو؟ ڇا اسان پنهنجي پيڻن کي ڌڙڪا يا مارڪٽ يا گارگند ته نٿا ڪيون؟ ڇا اسان پنهنجن پيڻن کي خوش رکڻ جو اهم ڪم ڪيون ٿا؟ ڇا اسان انهن کي پاڻ وٽ ٿيندڙ تقريبن ۾ گهرايون ٿا يا نه؟ ڇا اسان انهن جي حقن کي پامال (Destroy) ته ناهي ڪيو؟ بهرحال اسان کي گهرجي ته اسان اسلامي تعليمات کي مشعلِ راه بڻائيندي پنهنجي پيڻن جي معاملي ۾ شفيق ۽ مهربان ڀاءُ جهڙو ڪردار ادا ڪريون ۽ پنهنجي پاڻ کي اهڙي ماحول سان وابسته رکون جتي اسان کي پيڻن جي حقن جي بجا آوري جو ڀرپور ذهن ڏنو ويندو هجي.

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

اسلام ۾ گهرواريءَ جو مقام

پياريون پياريون اسلامي پيڻون ! اسلام کان پهريان مال جي لاءِ جانورن ۽ ٻين ساز و سامان وانگر گهروارين کي به رهن (گڙوي) رکيو ويندو هو. (بخاري،

ڪتاب الرهن، باب رهن السلاح، ۲، ۱۴۸/، رقم: ۲۵۱۰، ماخوذاً) اهڙي ۾ رحمتِ عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صورت ۾ اسلام جو نور ڦهلائيندڙ اهڙو سج اُڀريو جنهن عورت کي نه صرف ظلم ۽ ستم کان چوٽڪارو ڏنو بلڪ مردن تي انهن جا حق مقرر ڪيا. اهو اسلام ئي ته آهي، جنهن نڪاح جي ذريعي عورت سان قائم ٿيڻ واري رشتي کي مرد جي اڌ ايمان جو محافظ قرار ڏنو. هي اسلام ئي ته آهي جنهن زالن کي مڙسن جي طرفان ملڻ واري حق مهر ۽ بيوه ٿيڻ جي صورت ۾ مڙس جي وراثت مان حق عطا فرمايا. اسلام نه صرف هن سوچ (Thought) جي حوصله شڪني ڪئي ته ”زال مڙس جي پيرن جي جوتي آهي“ بلڪ الله عَزَّوَجَلَّ زالن کي مڙسن جي آرام ۽ سکون جو ذريعو ارشاد فرمايو. (سپياره 21، روم 21)

الله عَزَّوَجَلَّ زالن جي باري ۾ مڙسن کي حڪم فرمايو: وَعَاشِرُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ترجمو ڪنزالايمان: ۽ انهن سان چڱو سلوڪ ڪريو. (پاره ۴، النساء: ۱۹)

اسلام ئي گهروارين سان چڱو برتاؤ ڪرڻ واري کي سڀ کان بهترين قرار ڏنو. جيئن نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو، سڀ کان بهتر اهو آهي جيڪو پنهنجي اهل جي لاءِ بهتر هجي ۽ مان توهان سڀني کان پنهنجي اهل جي لاءِ بهتر آهيان. (ترمذي، ۴۷۵/۵، حديث: ۳۹۲۱)

حضرت سيدنا حڪيم بن معاويه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پنهنجي والد کان روايت ڪن ٿا ته هڪ شخص نبي ڪريم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کان پڇيو: مڙس تي زال جا ڪهڙا حق آهن؟ ته پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: جڏهن هو ڪائي ته ان کي به ڪارائي، جڏهن لباس پائي ته ان کي به پارائي، ان جي چهري تي نه هڻي، نه ان کي بدصورت چوي ۽ (جيڪڏهن سمجهائڻ جي لاءِ) ان کان عليحدگي اختيار ڪرڻ ئي پوي ته گهر ۾ ئي (عليحدگي) ڪري. (ابن ماجه، ۲/۴۰۹، رقم: ۱۸۵۰)

زمانه جا اهليت ۾ ائين به ٿيندو هو جو مڙس پنهنجي زالن کان مال طلب ڪندا هئا، جيڪڏهن اهي ڏيڻ کان منع ڪنديون هيون ته ڪيئي ڪيئي سالن تائين ”انهن وٽ نه وڃڻ“ جو قسم کڻندا هئا. اسلام هن ظلم کي مٽايو ۽ اهڙو قسم کڻڻ وارن جي لاءِ سالن جي مدت کي ختم ڪري صرف چار (4) مهينن جي مدت مقرر ڪئي. الغرض اسلام ئي حقيقي معنيٰ ۾ گهروارين کي معاشري ۾ هڪ منفرد مقام ۽ مرتبو عطا ڪيو، انهن جا حق مقرر ڪيا ۽ مڙسن کي انهن سان سٺو سلوڪ ڪرڻ جو درس ڏنو، بالفرض جيڪڏهن ڪنهن جي زال بدمزاج هجي، بدڪلامي ڪندي هجي يا کاڌو وغيره پچائڻ مهل ڪنهن شيءِ ۾ ڪمي بيشي ڪندي هجي ته مڙس کي گهرجي ته هو ڪاوڙ ۾ اچڻ، گاريون ڏيڻ، ان کي گهران ڪيڻ، مائٽن ۾ موڪلڻ يا طلاق ڏيڻ جون ڌمڪيون ڏيڻ بدران سمجهداري جو مظاهرو ڪندي هميشه درگذر کان ڪم وٺي ۽ هڪ سٺي مڙس وانگر پنهنجي گهرواري جي احسانن کي ياد رکي جو هي ئي اها شيءِ آهي جو جنهن جي اسلام اسان کي تعليم ارشاد فرمائي ٿو،

گهروارين جي باري ۾ اسلامي تعليمات

تَنْبِيهِ الْعَافِلِينَ ۾ آهي ته هڪ شخص اميرُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سَيِّدُنَا عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي بارگاه ۾ پنهنجي گهرواريءَ جي شڪايت ڪئي حاضر ٿيو. جڏهن هو سندن دروازي تي پهتو ته سندن گهرواريون اَمْرُ ڪلثوم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کي ناراضي جي عالم ۾ گفتگو ڪندي ٻڌو. هو شخص اهو چوندي واپس موٽي ويو ته مان پنهنجي زال جي شڪايت ڪرڻ جي ارادي سان انهن وٽ آيس (پر) اهو ئي معاملو ته خود انهن سان به آهي (تنهنڪري هي ڪيئن منهنجو مسئلو حل ڪندا؟). اميرُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سَيِّدُنَا عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ان

کي گهرايو ۽ اچڻ جو مقصد معلوم ڪيو. ان عرض ڪيو: مان ته اوهان جي بارگاه ۾ پنهنجي زال جي شڪايت ڪرڻ جي ارادي سان آيو هئس، جڏهن مون (اوهان جي باري ۾) اوهان جي زوجہ محترمہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي گفتگو ٻڌي ته (مايوس ٿي) واپس موٽي ويس.

اميرُ المؤمنين حضرت سيدنا فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ان کي ارشاد فرمايو: منهنجي گهرواري جا مون تي ڪجهه حق (Rights) آهن (يعني مون کي ان مان ڪجهه فائدا حاصل ٿيندا آهن) جنهن ڪري مان ان (شين) کان درگذر ڪندو آهيان: (1) هوءَ منهنجي لاءِ جهنم کان روڪ آهي، ان جي سبب منهنجي دل حرام کان بچيل رهي ٿي (يعني مان ان جي ذريعي نفساني خواهش جي تسڪين ڪندو آهيان ۽ ائين حرام ڪمن کان بچي ويندو آهيان). (2) جڏهن مان پنهنجي گهران ٻاهر ويندو آهيان ته هوءَ منهنجي خزانچي ۽ منهنجي مال جي نگهبان بڻجي ويندي آهي. (3) منهنجي ڏوٻيائي آهي، منهنجي لاءِ ڪپڙا ڏوٻيندي آهي. (4) منهنجي ٻارن جي پرورش ڪندي آهي ۽ (5) منهنجي لاءِ ماني ۽ کاڌو پچائيندي آهي. هي ٻڌي هن شخص چيائين ته بيشڪ مون کي به پنهنجي زال کان اهي ئي فائدا حاصل ٿيندا آهن جيڪي اوهان کي حاصل آهن، پر مون ان سان ڪڏهن به درگذر کان ڪم ناهي ورتو، تنهنڪري هاڻي مان به درگذر سان ڪم وٺندس.

(تنبيه الغافلين، باب حق المرأة علي الزوج، ص 280)

بناد و صبر و رضا کا پيڪر،
 بنو خوش اخلاق ايسا سرور
 رهي سدا نرم هي طبيعت،
 نبی رحمت شفيع امت

مجلس مدني انعامات

پياريون پياريون اسلامي پيڙيون! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ تبليغِ قرآن و سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول اسان کي بين رشتيدارن سان گڏوگڏ مائرن، پيڙن، پائرن، ڏيئرن سان حُسن سلوڪ سان پيش اچڻ ۽ انهن جي حقن جي رعايت ڪرڻ جو مدني ذهن ڏئي ٿو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي 103 کان وڌيڪ شعبن مان هڪ شعبو ”مجلس مدني انعامات“ به آهي. هن مجلس جو بنيادي مقصد اسلامي پائرن، اسلامي پيڙن، ۽ جعائُ المدينه و مدارسُ المدينه جي شاگردن ۽ شاگردياتين کي باعمل بنائڻ ۽ انهن کي مدني انعامات تي عمل جي ترغيب (Persuasion) ڏيارڻ آهي، اسلامي پائرن جي لاءِ 72 اسلامي پيڙن جي لاءِ 63 مدني انعامات آهن شيخ طريقت، امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ فرمائڻ ٿا: ڪاش! ٻين فرض ۽ سُنتن جي بجا آوري سان گڏوگڏ تمام اسلامي پائرن ۽ اسلامي پيڙيون انهن مدني انعامات کي به پنهنجي زندگي جو دستورُ العمل بڻائي وٺن ۽ تمام ذمہ دارانِ دعوتِ اسلامي به پنهنجي پنهنجي خلقي ۾ انهن (مدني انعامات جي رسالن) کي عام ڪن ۽ هر مسلمان پنهنجي قبر ۽ آخرت جي بهتري جي لاءِ انهن مدني انعامات کي اخلاص سان اپنائي الله عَزَّ وَجَلَّ جي فضل و ڪرم سان جئُ الفردوس ۾ مدني حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو پاڙيسري بڻجڻ جو عظيم ترين انعام ماڻي وٺي. اچو! اسان به نيڪي جي ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺون ۽ مدني انعامات تي نه صرف پاڻ عمل ڪرڻ جي ڪوشش ڪنداسين بلڪ ٻين کي به

انھن جي ترغيب ڏيارينداسين. اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڙهيون! اهڙي پر فتنن دور ۾ دعوتِ اسلامي 103 کان زائد شعبه جات جي ذريعي اصلاحِ امت ۾ مصروفِ عمل آهي، ان جو مدني ڪم ڪنهن قسم جي تعارف جو محتاج ناهي، دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي ڪري هن وقت تائين لکين اسلامي ڀائرن ۽ اسلامي پيڙهن ۾ مدني انقلاب برپا ٿي چڪو آهي ان جون مدني بهارون اسان ٻڌندا ئي رهندا آهيون ته ڪهڙي طرح بدعلمي ۽ گناهن جي دلدل ۾ ڦاٿل، نامحرم مردن جي تسڪين جو سبب بڻيل عورتن کي دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ان دلدل مان ڪڍي ڪري عورت جي اصل مقام تي گامزن ڪري ان کي شرم و حيا جو درس ڏنو آهي. اوهان جي ترغيب ۽ تحريص جي لاءِ هڪ مدني بهار اوهان جي گوش گذار ڪيان ٿي جيئن ته:

انوکي ڪمائي

بنگلہ ديش جي هڪ اسلامي پيڙهي جي بيان جو خلاصو آهي ته مان هڪ عرصي کان وٺي پنهنجي مڙس سان گڏ ڪويت ۾ رهائش پذير آهيان بدقسمتي سان هتي جي آزادانه ۽ بيهوده ماحول جا جراثيم مون ۾ به سرايت ڪرڻ لڳا ۽ مان مختلف گناهن جي موذي مرض جو شڪار ٿي ويس، خوب بڻجي سنورجي

ڪري آزادانه گهمندي ڦرندي هيس، نت نوان فيشن واپرائڻ جو پوت سوار رهندو، جڏهن به ڪڏهن به ڪڏهن ڪو نئون فيشن ڏسندي هيس ان کي واپرائڻ منهنجي اولين ترجيحات ۾ شامل هوندو هو ڳچيءَ ۾ پوتي پائي ڪري گهمڻ ۾ فخر محسوس ڪندي، پنهنجي خواهشات کي پورو ڪرڻ جي فڪر هميشه دامن ڪير رهندي هئي، ستم مٿان ستم هي ته مان مال ڪمائڻ جي لاءِ گهر ئي ۾ نيٽ ڪيفي ڪولي رکيو هو، مٿس ڪم تي ويندو ۽ مان گهر ۾ نيٽ ڪيفي هلائيندي هيس. مال ۽ دولت جي محبت مون کي ايتري قدر آندو ڪري ڇڏيو هو جو مان مال ۽ دولت جي بهاني پنهنجي گهر جا دروازا هر هڪ جي لاءِ ڪولي رکيا هئا. آءُ تمام پر ڪشش انداز ۾ رهندي ۽ هر اچڻ واري جي اکين ۾ اڪيون وجهي ڳالهائيندي هيس. جيئن ته مان فيشن پرست ۽ بي پرده رهندي هيس ان ڪري منهنجي نيٽ ڪيفي تي اجنبِي مردن جو رش رهندو هو. مون کي پنهنجي عزت ۽ عفت جو ڪو رڪ ڪونه هو. بس مال مال ۽ مال ڪمائڻ جو ئي هر دم خيال هو منهنجي گهر وارن به مون کي ڪڏهن هن ڪم تي ڪو شرم نه ڏياريو. مون کي هن ڳالهه جو احساس تائين ڪونه هيو ته مان بي پردگي جهڙو ڪبيرا گناه ڪري پنهنجي آخرت کي ڊاڪٽر تي لڳائي رهي آهيان، مون کي هن ڳالهه جو ڪڏهن خيال به نه آيو هوته هن حال ۾ ئي جيڪڏهن منهنجو انتقال ٿي ويو ته منهنجو ڇا بڻجندي. الغرض مان يادِ الهي کان يڪسر غافل پنهنجي

زندگيءَ جا انمول هيرا ضايع ڪري رهي هيس، اهو ته الله عزوجل دعوت اسلامي ۽ امير اهل سنت دامت بركاتهم العالیهٰ کي سلامت رکي جو جنهن جي وجه سان مان بي پردگي ۽ بي حياتيءَ جي باه مان نڪري ڪري گلشن حيا ۾ پهچي ويس، اهڙي طرح منهنجي زندگيءَ جي گناهن پريل رات ۾ هدايت جو سج ڪجهه هن طرح سان اڀريو جو هڪ ڏينهن حسب معمول مان بڻجي سنورجي ڪري نيت ڪيفي تي ويني هيس هڪ خاتون منهنجي گهر ان وقت داخل ٿي جڏهن ته ٻيو ڪير به موجود نه هيو، اها خاتون مٿي کان وٺي پيرن تائين مدني برقعِي ۾ ملبوس هئي، مان ان کي حيرت پرين نگاهن سان ڏسڻ لڳس ته هي باحيا خاتون ڪير آهي جيڪا پردي جو ايتري قدر اهتمام ڪري ٿي، اڃا مان انهن خيالات ۾ ئي گم هيس جو انهن جي شفقت پري آواز مونکي سوچن جي چڪر مان ڪڍيو اهو هن طرح ته انهن قريب ايندي ئي سلام ڪيو، پهرين ئي دفعي جي ملاقات ۾ ايتري قدر پنهنجائپ جو انداز ڏسي آءُ بيحد متاثر ٿيس، مونکي ڇا خبر هئي ته اها اچڻ واري باپردا اسلامي پيڻ مونکي گناهن جي هن جهنگ مان ڪڍڻ جو سبب ثابت ٿيندي، گفتگو دوران نيڪي جي دعوت پيش ڪندي مونکي بي پردگيءَ جي دلدل مان نڪرڻ جي ترغيب ڏياريندي اهي چوڻ لڳيون: **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** ! اسان مسلمان آهيون اسان جو هر ڪم الله عزوجل جي خوشنودي جي لاءِ هجڻ گهرجي، اسان

کي هر ان ڪم کان پنهنجو دامن بچائڻ گهرجي جنهن سان اسان جو رب عزوجل ناراض ٿيندو هجي، الله عزوجل مسلمان عورتن کي نامحرم مردن کان پردو ڪرڻ جو حڪم فرمايو آهي، انهيءَ ۾ اسان جي دنيا ۽ آخرت جي پلائي آهي. اوهان ٿورو غور ته فرمايو هتي ڪهڙا ڪهڙا ماڻهو ايندا هوندا ۽ نه ڄاڻ اوهان کي ڪهڙين ڪهڙين نگاهن سان گهوريندا هوندا منهنجو مشورو آهي ته اوهان هن ڪم کي ڇڏي دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃو. گفتگو دوران ئي انهن ٻڌايو ته مان اوهان جي برابر واري فليٽ ۾ ئي رهندي آهيان. انهن جي پر خلوص دعوت سان مان متاثر ٿيس پر پنهنجي بري روش نه ڇڏي سگهيس، دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ان اسلامي پيڻ منهنجي فراغت جا اوقات معلوم ڪري ورتا ۽ اهڙي وقت ۾ ئي تشریف آڻيڏيون هيون جهڙي وقت ۾ مان فارغ هوندي هيس. هوءَ انفرادي ڪوشش جي ذريعي منهنجو ذهن بڻائينديون، ڪڏهن پنهنجي پيرو مرشد اميرِ اهلِ سنّت **دَامَتْ بَرَکَاتُهُمُ الْعَالِيَةُ** جو تذڪرو ڪنديون ته ڪڏهن وري دعوتِ اسلامي جون مدني بهارون بيان فرمائينديون. هڪ ڏينهن اهائي خير خواه اسلامي پيڻ مون وٽ آيون ۽ چوڻ لڳيون: ته منهنجي ٻارن جا ابو ٻاهر پينل آهن، انهن کي ضروري ڪال ڪرڻي آهي، مون چيو انهن کي اندر سڏي وٺو، ته چوڻ لڳي: اهي اندر نٿا اچي سگهن. مون چيو: ڇو؟ ته ان باپدا اسلامي پيڻ چيو: پهريون اوهان

پردو ڪيو پوءِ اهي ايندا. ”مونڪي هن ڳالهه تي حيرت سان گڏو گڏ خوشي به ٿي ته هن پر فتن دور ۾ به شرم ۽ حياءُ جو وصف رکڻ وارا خوشنصيب به موجود آهن، مون چهري تي پردو وجهي ڇڏيو ته اسلامي پيڻ انهن کي اندر اچڻ جو چيو: جيئن ئي دروازو کليو انهن جا مڙس شرم ۽ حيا وچان نظرون جهڪائي اندر داخل ٿيا، انهن اچو لباس پهري رکيو هو ۽ مٿي تي سبز سبز عمامون شريف سجايل هو، دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته زال مڙس جي شرعي حدود جي محافظت ڏسي ڪري مونڪي پنهنجي بي باڪي ۽ گناهن پري زندگي تي افسوس ٿيڻ لڳو پنهنجو پاڻ منهنجيون اکيون ڀرڻ تي ويون ۽ منهنجي زبان تي هي لفظ جاري ٿي ويا: ”اهي به ته مسلمان آهن هي مرد ٿي ڪري به ايتري قدر شرم ۽ حياءُ وارو آهي ۽ مان آهيان جو بي پردگي جي عظيم گناه جو ارتڪاب ڪندي ئي پئي وڃا.“ ان اسلامي پيڻ جو مڙس جيتري دير تائين فون تي ڳالهه ڪندا رهيا، انهن هڪ ڀيرو به منهنجي طرف نظر ڪڍي ڪري نه نهاريو. انهن جي ويڻ کان بعد مان هڪ اضطراري حالت ۾ مبتلاءَ تي ويس. اڄ پهريون ڀيرو شرم ۽ حياءَ جي عملي تصوير ڏسي ڪري فڪرِ آخرت جي شمع منهنجي دل ۾ روشن ٿي وئي، جنهن جي ڪرڻ سان منهنجي تاريخ دل جي دنيا روشن ٿي ۽ منور ٿيڻ لڳي، مونڪي شدت سان پنهنجي گناهن تي ندامت ٿيڻ لڳي، خوفِ خدا جو ايتري قدر غلبو ٿيو جو اسلامي پيڻ جي ويندي

ٽي مان فورن نيت ڪيفي بند ڪري ڇڏيو ۽ پنهنجي ڪمري ۾ اچي زور زور سان روئڻ شروع ڪري ڏنو، مان پنهنجي زندگيءَ ۾ ايترو ڪڏهن نه رني هيس، منهنجا ڳوڙها هيا جيڪي رڪجڻ جو نالو ئي نه پيا وٺن ايتري تائين جو ڪيئي نشو پيپر منهنجن ڳوڙهن سان پاڻي پاڻي ٿي ويا. جيئن جيئن منهنجين اکين مان ڳوڙها نڪرن پيا تئين تئين منهنجي دل مان بي پردگي ۽ پين گناهن جو مير ڌوپچندو وڃي پيو. ان ڏينهن نيت ڪيفي تي اچڻ وارا گيراڪ نيت ڪيفي جو دروازو بند ڏسي واپس موٽي ويا. شام جو جڏهن منهنجي ٻارن جا ابو آيا مون چيو: ”اڄ مان تمام گهڻا پيسا ڪمايا آهن.“ انهن چيو: ڪٿي اچو مان به ته ڏسان ته گهڻا پيسا ڪمايا آهن. مان ڳوڙهن سان پسيلا نشو پيپر جي صورت ۾ پنهنجي انوڪي ڪمائي آڻي سندن جي سامهون رکي. اهي هي ڏسي حيران ٿي چوڻ لڳا: هي ڇا آهي؟ مان انتهائي درد پري انداز ۾ سمورور واقعو انهن جي گوش گذار ڪري ڇڏيو. ان تي اهي به سڌا پري روئڻ لڳا. مان پنهنجي مڙس کي چيو مان نيت ڪيفي بند ڪرڻ جو فيصلو ڪري چڪي آهيان

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اِلهي ڏينهن مان بي پردگي ۽ پنهنجين سڀني گناهن کان سچي توبه ڪئي ۽ نيت سستم کي هميشه جي لاءِ بند ڪري ڇڏيو. ان اسلامي پيڻ سان گڏ دعوت

اسلامي جي تحت ٿيڻ واري هفتي وار سنڌن پري اجتماع ۾ وڃڻ شروع ڪيو، اميرِ اهلِ سنّت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةُ سان بيعت ٿي ويس، مدني برقعو پائي ورتو ۽ شيخِ طريقت، اميرِ اهلِ سنّت بانيءَ دعوتِ اسلامي حضرتِ علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري دامت برڪاتهنم العالیه جي عطا ڪيل مدني مقصد ”مونکي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي“ جي تحت نيڪي جي دعوت جون ڏومون مچائڻ ۾ مصروف ٿي ويس اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ عَزَّوَجَلَّ تادمِ تحريرِ علاقائي دورِي جي ذمہ دار جي حيثيت سان مدني ڪمن جي ترقي ۽ عروج جي لاءِ ڪوشاڻ آهياسن

اسي ماحول ۾ ادنيٰ کي اعلیٰ ڪرڻ لڳو
انديري اندي اها ڄاڻا ڪرڻ لڳو

گهر ۾ اچڻ وڃڻ جون سنتون ۽ آداب

! جڏهن گهران ٻاهر نڪرو ته هي دعا پڙهيو: بِسْمِ اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ لَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ ترجمو: الله جي نالي سان، مون الله تي ڀروسو ڪيو. الله کان سواءِ نه (گناهن کان بچڻ جي) قوت آهي ۽ نه (نيڪيون ڪرڻ جي) طاقت آهي. (سنن ابن داود، ج 4 ص 420 حديث 5095) اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ انهيءَ دعا کي پڙهڻ جي برڪت سان سڌي وات تي

رهندو مصيبتن کان حفاظت ٿيندي ۽ الله عَزَّ وَجَلَّ جي مدد شامل حال رهندي؟
 پنهنجي گهر ۾ ايندي ويندي محارم ۽ محرمات (مثال طور ماءُ، پيءُ، ڀاءُ، ڀيڻ،
 ٻارن بچن وغيره) کي سلام ڪريو؟ بنا الله (عَزَّ وَجَلَّ) جو نالو وٺڻ جي مثال طور
 بِسْمِ اللّٰهِ چوڻ بنا جيڪو پنهنجي گهر ۾ داخل ٿيندو آهي، شيطان به اُن سان گڏ
 داخل ٿي ويندو آهي؟ جيڪڏهن اهڙي گهر (ڪٿي پنهنجي خالي گهر) ۾ ويڃڻ
 ٿئي جو اُن ۾ ڪو به نه هجي ته هيئن چئو: **اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللّٰهِ الصّٰلِحِينَ** (يعني
 اسان تي ۽ الله عَزَّ وَجَلَّ جي نيڪ ٻانهن تي سلام) ملائڪ انهي سلام جو جواب
 ڏيندا. (رَدُّ الْمُحْتَرَج ۹ ص ۶۸۲) يا هن ريت چوي: **اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ** (يعني يا نبي توهان
 تي سلام) چوته حضور اقدس صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو روح مبارڪ مسلمانن جي گهرن
 ۾ تشریف فرما هوندو آهي. (شرح الشفاء للقاري ج 2 ص 118)؟ جڏهن ڪنهن جي گهر
 ۾ داخل ٿيڻ چاهيو ته هيئن چئو: **اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ** ڇا مان اندر اچي سگهان ٿو؟
 جيڪڏهن داخل ٿيڻ جي اجازت نه ملي ته خوشي سان موٽي وڃو، ٿي سگهي
 ٿو ڪنهن مجبوري جي ڪري گهر جي مالڪ اجازت نه ڏني هجي؟ جواب ۾
 نالو ٻڌائڻ کان پوءِ دروازي کان هتي بيهو ته جيئن دروازو کلندي ئي گهر ۾
 نظر نه پوي؟ ڪنهن جي گهر وڃو ته اُتان جي انتظامات تي بي جا تنقيد نه
 ڪريو ان سان اُن جي دل آزاري ٿي سگهي ٿي؟ واپسيءَ تي گهروارن جي
 باري ۾ دعا به ڪريو ۽ شڪريو به ادا ڪريو ۽ سلام به ۽ ٿي سگهي ته ڪو
 سنتن ڀريو رسالو وغيره تحفي ۾ پيش ڪريو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينة جي شايع ٿيل
 ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو
 ڪتاب ”سنتين اور آداب“ هڏيو ڏئي حاصل ڪيو ۽ غور سان ان جو مطالعو ڪريو

